

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΓΕΩΤΕΧΝΙΚΟ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΕΛΛΑΔΑΣ
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΟ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ
ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

Ταχ. Δ/ση : Βενιζέλου 64
Τ.Κ. : 546 31, ΘΕΣ/ΝΙΚΗ
Τηλ. : 2310-221726
Φαξ : 2310-265468
Ιστοσελίδα : www.geotee-kma.gr
E-mail : geotekma@otenet.gr

Θεσσαλονίκη: 18-03-2014

Αριθμ. πρωτ: 230

Προς:

1) Τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων κ. Αθανάσιο Τσαυτάρη.

2) Τον Αναπληρωτή Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων κ. Μάξιμο Χαρακόπουλο.

3) Τον Γενικό Γραμματέα του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων κ. Μόσχο Κορασίδη.

4) Την Γενική Διεύθυνση Αλιείας του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων.

Κοιν.:

1) Το Δ.Σ. του ΓΕΩΤ.Ε.Ε.

2) Κεντρική Υπηρεσία και Περιφερειακά Παραρτήματα του ΓΕΩΤ.Ε.Ε.

3) Γεωτεχνικοί Φορείς.

Θέμα: «Προτάσεις σχετικά με το Σχέδιο Νόμου για τις Υδατοκαλλιέργειες».

Το πολλά υποσχόμενο και από πολλούς αναμενόμενο σχέδιο νόμου για τις υδατοκαλλιέργειες, που εκτέθηκε στη δημόσια διαβούλευση, όχι μόνο δεν επιλύει τα χρόνια προβλήματα του σημαντικού αυτού κλάδου, αλλά στερεί την προοπτική ανάπτυξης για την επόμενη δεκαετία και κυρίως δεν αποκρυσταλλώνει την τριαντάχρονη εμπειρία της χώρας σε αυτήν τη δυναμική δραστηριότητα.

Το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων (Υπ.Α.Α.Τ.), αντί να χαράξει την πολιτική ανάπτυξης των υδατοκαλλιεργειών και διαχείρισης των ιχθυοτρόφων υδάτων της χώρας στη βάση των προτάσεων των δικών του επιστημόνων, των αρμόδιων Υπηρεσιών Αλιείας των Αιρετών Περιφερειών και των κοινωνικών φορέων του τομέα, απεμπολεί τον κυρίαρχο ρόλο του και τον μεταβιβάζει σε ένα Τεχνικό Συμβούλιο (ΤΕΣΥΔ), του οποίου η σύνθεση είναι τέτοια που θα έχει ως αποτέλεσμα διεθνή κεφάλαια, μέσω της μετοχοποίησης

των χρεών των μεγάλων εταιριών, να ρυθμίζουν την υδατοκαλλιεργητική πολιτική της χώρας.

Τρεις μήνες πριν τις εκλογές των Περιφερειακών Αυτοδιοικήσεων επιχειρείται μία «σιωπηρή» ανατροπή του Νόμου 3852/2010 «Νέα Αρχιτεκτονική της Αυτοδιοίκησης και της Αποκεντρωμένης Διοίκησης – Πρόγραμμα Καλλικράτης» και η απογύμνωση της αιρετής Περιφέρειας από τις αρμοδιότητες επί θεμάτων Αλιείας. Απαξιώνονται οι Υπηρεσίες Αλιείας των Αιρετών Περιφερειών, που βρίσκονται σε επαφή με την τοπική κοινωνία και διασφαλίζουν την άμεση εξυπηρέτηση των πολιτών, την ουσιαστική εποπτεία και διαχείριση όλων των ιχθυοτρόφων υδάτων και τις δράσεις για την ανάπτυξη του Τομέα της Αλιείας. Επίσης, αγνοείται πλήρως το έμπειρο επιστημονικό και τεχνικό υπαλληλικό προσωπικό, που σε αυτό στηρίχθηκε για πάνω από 20 χρόνια η προώθηση και η ανάπτυξη των υδατοκαλλιεργειών. Με αυτό το σχέδιο νόμου αναμενόταν η ρύθμιση της αμφισβητούμενης λειτουργίας των Αποκεντρωμένων Διοικήσεων - που από το 2012 κρατούν αρμοδιότητες, τις οποίες ο Ν. 3852/2010 («Καλλικράτης») απέδιδε στις Αιρετές Περιφέρειες - που τελικά δεν γίνεται.

Επίσης, με το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου:

- αφαιρείται από το Κράτος το δικαίωμα να ελέγχει το δημόσιο πλούτο άμεσα και να καθορίζει την αναπτυξιακή του πολιτική, καθώς δίνεται εμμέσως στην παρ. 3 του άρθρου 11 η δυνατότητα υπεκμίσθωσης δημοσίων υδάτινων εκτάσεων.
- το σχέδιο νόμου είναι πρόχειρο, μνημονεύονται παράγραφοι που δεν υπάρχουν και αναφέρονται θέματα σε άρθρα σαν να είχαν προαναφερθεί.
- δεν απλοποιούνται οι διαδικασίες αδειοδότησης, παραμένουν ως έχουν, απλώς βρίσκονται πλέον σε ένα νομοθέτημα.
- δεν διορθώνονται νομοθετικές στρεβλώσεις, αφού επιμένει στην άδεια χρήσης νερού σε πλωτά συστήματα υδατοκαλλιέργειας, είτε σε εσωτερικά νερά είτε στη θάλασσα, ενώ δεν αποκαθιστά λάθη όσον αφορά τις μονάδες με υπέργειες δεξαμενές που πρέπει να θεωρούνται όπως οι θερμοκηπιακές κατασκευές και να μην απαιτείται οικοδομική άδεια.
- δεν δίνεται κατεύθυνση για την αειφόρο ανάπτυξη των υδατοκαλλιεργειών, αφού δεν υπάρχει αναφορά για τη βιολογική υδατοκαλλιέργεια και την προστασία του υδάτινου περιβάλλοντος (π.χ. η παραχώρηση υδάτινων εκτάσεων χωρίς αντάλλαγμα για δοκιμαστικές, πειραματικές καλλιέργειες με έκδοση μόνο Πρότυπων Περιβαλλοντικών Δεσμεύσεων).

- αυτοανααιρείται όπως με το να δίνει σειρά προτεραιότητας για απευθείας μίσθωση στους συνεταιρισμούς, την οποία ανααιρεί σε περίπτωση που εκδηλωθεί ενδιαφέρον από περισσότερους φορείς.
- δεν μεριμνά για τη συγκέντρωση στοιχείων, απαραίτητων για τη διαμόρφωση εθνικής πολιτικής, ούτε για έναν ξεκάθαρα δομημένο ελεγκτικό μηχανισμό.
- δεν αναφέρονται κριτήρια ορισμού των μισθωμάτων για τα θαλάσσια συστήματα, τις λιμνοθάλασσες και τις λίμνες. Η απουσία διατύπωσης του τρόπου υπολογισμού του μισθώματος δημιουργεί ζητήματα αυθαιρεσιών και ανισοτήτων.
- τα εσωτερικά νερά, έμμεσα και λανθασμένα, μεταβιβάζονται στους Δήμους, όπως προκύπτει από τα άρθρα 5 παρ. 4, 14 παρ. 3 και 20 παρ. 2, γεγονός που αποτελεί βόμβα στην προσπάθεια ορθολογικής διαχείρισης των λιμνών, ποταμών και λιμνοθαλασσών στο πλαίσιο της αειφορίας.
- δεν θεσμοθετείται η ανάπτυξη καμίας πολιτικής για τη διαχείριση και προστασία των Εσωτερικών Υδάτων καθώς δεν διαχωρίζεται ο τρόπος εκμετάλλευσης τους από τα θαλάσσια συστήματα, δημιουργώντας σοβαρά προβλήματα στη διαχείριση τους.
- δεν κατοχυρώνεται η προστασία των ευαίσθητων συστημάτων, που το 90% είναι διεθνώς προστατευόμενα, από καιροσκοπικές και μικροκομματικές πολιτικές, καταστροφικές για τα συστήματα και για την κοινωνία και την οικονομία της κάθε περιοχής.

Κάθε αρμοδιότητα σχεδιασμού και εφαρμογής της πολιτικής για την ανάπτυξη της υδατοκαλλιέργειας και τη διαχείριση των ιχθυοτρόφων υδάτων της χώρας, συγκεντρώνεται στον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης & Τροφίμων και δίνονται αρμοδιότητες στις Αποκεντρωμένες Διοικήσεις, σε δομές του κράτους που ούτε την υποδομή, ούτε το εξειδικευμένο προσωπικό για την εξυπηρέτηση του Τομέα έχει. Ενδεικτικά, για την Περιφέρεια Κεντρικής Μακεδονίας η υδατοκαλλιεργητική δραστηριότητα, με 152 μονάδες υδατοκαλλιέργειας, με έκταση 3.000 στρεμμάτων και με δυναμικότητα 22.000 τόνων, με τέσσερις λίμνες και μία λιμνοθάλασσα, θα εξυπηρετείται, σύμφωνα με το νομοσχέδιο, από 1-2 ιχθυολόγους της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Μακεδονίας - Θράκης ακυρώνοντας τις διατάξεις του Νόμου «Καλλικράτης». Ο ρόλος των Υπηρεσιών Αλιείας της Αιρετής Περιφέρειας που δρουν σε επίπεδο κάθε νομού καταργείται και μάλιστα χωρίς να κατονομάζεται.

Ένα σοβαρό σχέδιο ανάπτυξης της χώρας θα πρέπει να στηριχτεί στα φυσικά πλεονεκτήματα της, τους φυσικούς πόρους των υδάτινων οικοσυστημάτων, τα οποία αν παραβλέπει και παραμελήσει θα μετατραπούν σε σημεία ισχυρής αδυναμίας της, με συνέπειες σοβαρές στην οικονομία και στο βιοτικό επίπεδο των κατοίκων της. Το σχέδιο νόμου επιμένει να αγνοεί τον σημαντικό ρόλο των μορφολογικών χαρακτηριστικών της κάθε περιοχής καθώς και του ρόλου και του δικαιώματος της κάθε κοινωνίας να αποφασίζει για τη μορφή της οικονομικής ανάπτυξης της.

Προτείνεται να μην προχωρήσει σε συζήτηση και ψήφιση από τα αρμόδια όργανα της Βουλής αλλά να υπάρξει επεξεργασία ουσίας και να αναδιατυπωθεί, πριν ξαναβγεί σε δημόσια διαβούλευση και μετά να προχωρήσουν οι διαδικασίες, ώστε να γίνει νόμος του Ελληνικού Κράτους.

Για την Διοικούσα Επιτροπή του Παραρτήματος
Κεντρικής Μακεδονίας του ΓΕΩΤ.Ε.Ε.
Ο Πρόεδρος

Δρ. Αθανάσιος Σαρόπουλος